

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1939 z dnia 9 października 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Latvijas lielle pelēkie zirņi (ChNP)] 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1940 z dnia 28 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów przetrwalników buławinki czerwonej w niektórych nieprzetworzonych zbożach oraz w odniesieniu do przepisów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości ⁽¹⁾ 3
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1941 z dnia 28 października 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 7

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1942 z dnia 26 października 2015 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do wniosku Stanów Zjednoczonych o przyznanie przez WTO zawieszenia dotyczącego przedłużenia programu AGOA 9
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1943 z dnia 27 października 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/909/UE poprzez przedłużenie okresu stosowania środków ochronnych w odniesieniu do małego chrząszcza ulowego we Włoszech (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 7330) ⁽¹⁾ 11
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1944 z dnia 28 października 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/807/UE ustanawiającą indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku 13

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 303/14/COL z dnia 15 lipca 2014 r. udzielająca Norwegii zezwolenia na odstępstwo od pewnych wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego zgodnie z art. 14 ust. 6 aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, wraz ze zmianami) [2015/1945] 18

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 545/14/COL z dnia 8 grudnia 2014 r. udzielająca Islandii zezwolenia na odstępstwo od pewnych wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego zgodnie z art. 14 ust. 6 aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE ze zmianami), oraz uchylająca decyzję Kolegium 362/14/COL z dnia 14 września 2014 r. [2015/1946] 22

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1939

z dnia 9 października 2015 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Latvijas lielle pelēkie zirņi (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Łotwy o rejestrację nazwy „Latvijas lielle pelēkie zirņi” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Latvijas lielle pelēkie zirņi” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Latvijas lielle pelēkie zirņi” (ChNP) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 189 z 6.6.2015, s. 11.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2015 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1940**z dnia 28 października 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów przetrwalników buławinki czerwonej w niektórych nieprzetworzonych zbożach oraz w odniesieniu do przepisów dotyczących monitorowania i sprawozdawczości****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽²⁾ określono najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych.
- (2) Panel naukowy ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym („CONTAM”) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) przyjął opinię dotyczącą występowania alkaloidów sporyszu w żywności i paszach ⁽³⁾. Panel CONTAM określił grupową ostrą dawkę referencyjną w wysokości 1 µg/kg masy ciała i grupowe tolerowane dzienne pobranie w wysokości 0,6 µg/kg masy ciała.
- (3) Obecność alkaloidów sporyszu w ziarnach zbóż jest w pewnym stopniu związana z obecnością przetrwalników buławinki czerwonej w ziarnach zbóż. Związek ten nie ma charakteru bezwzględnego, ponieważ alkaloidy sporyszu mogą być również obecne w pyle z przetrwalników buławinki czerwonej adsorbowanym przez ziarna zbóż. Ważne jest zatem określenie w pierwszej kolejności najwyższych dopuszczalnych poziomów przetrwalników buławinki czerwonej, a jednocześnie gromadzenie dalszych danych na temat obecności alkaloidów sporyszu w zbożach i produktach zbożowych. Uznaje się jednak, że zgodność z najwyższym dopuszczalnym poziomem przetrwalników buławinki czerwonej niekoniecznie gwarantuje bezpieczeństwo żywności w odniesieniu do obecności alkaloidów sporyszu. W związku z tym właściwe organy mogą wprowadzić odpowiednie środki, zgodnie z art. 14 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, w celu nałożenia ograniczeń dotyczących wprowadzenia żywności na rynek lub zażądania wycofania takiej żywności z rynku, jeżeli zostanie ona uznana za niebezpieczną ze względu na poziom alkaloidów sporyszu mimo zgodności z najwyższym dopuszczalnym poziomem przetrwalników buławinki czerwonej.
- (4) Konieczne jest określenie, na którym etapie obrotu należy stosować najwyższe dopuszczalne poziomy przetrwalników buławinki czerwonej, ponieważ za pomocą oczyszczania i sortowania można zmniejszać obecność przetrwalników buławinki czerwonej. Należy stosować najwyższe dopuszczalne poziomy przetrwalników buławinki czerwonej na tym samym etapie obrotu, co w przypadku innych mikotoksyn.
- (5) Doświadczenie związane ze stosowaniem rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wskazuje, że należy wyjaśnić pojęcie „przetworzenia wstępnego”, w szczególności w odniesieniu do zintegrowanych systemów produkcji i przetwarzania oraz w odniesieniu do czyszczenia.
- (6) Ważne jest gromadzenie danych na temat obecności alkaloidów sporyszu w zbożach i produktach zbożowych w celu ustalenia związku pomiędzy obecnością alkaloidów sporyszu a obecnością przetrwalników buławinki czerwonej. Ustalenia dotyczące alkaloidów sporyszu powinny zostać przekazane do dnia 30 września 2016 r., aby umożliwić określenie odpowiednich i możliwych do osiągnięcia najwyższych dopuszczalnych poziomów alkaloidów sporyszu, zapewniających wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.
- (7) Mimo że należy nadal stosować środki zapobiegawcze w celu uniknięcia i ograniczenia zanieczyszczenia ochratoksyną A, nie jest konieczne coroczne przekazywanie ustaleń, wyników dochodzeń oraz postępów w stosowaniu środków zapobiegawczych. Należy zaktualizować przepisy dotyczące monitorowania i sprawozdawczości przewidziane w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1881/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).⁽³⁾ Panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (CONTAM); opinia naukowa dotycząca występowania alkaloidów sporyszu w żywności i paszach. Dziennik EFSA 2012;10(7):2798. [158 s.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2798. Dostępna na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1881/2006.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie monitorują poziom azotanów w warzywach mogących zawierać znaczne ilości tych związków, w szczególności w zielonych warzywach liściastych, i regularnie przekazują wyniki EFSA.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji streszczenie ustaleń dotyczących aflatoksyn i otrzymanych zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 884/2014 (*), a indywidualne dane o występowaniu przekazują EFSA.
3. Każdego roku państwa członkowskie i zainteresowane organizacje zawodowe przekazują Komisji wyniki prowadzonych dochodzeń oraz postępy poczynione w zakresie zastosowania środków zapobiegawczych pozwalających uniknąć zanieczyszczenia deoksynivalenolem, zearalenonem, fumonizyną B₁ i B₂ oraz toksynami T-2 i HT-2. Komisja udostępnia te wyniki państwom członkowskim. Powiązane dane o występowaniu przekazywane są EFSA.
4. Zdecydowanie zaleca się państwom członkowskim i zainteresowanym organizacjom zawodowym monitorowanie obecności alkaloidów sporyszu w zbożach i produktach zbożowych.

Zdecydowanie zaleca się państwom członkowskim i zainteresowanym organizacjom zawodowym przekazanie EFSA swoich ustaleń dotyczących alkaloidów sporyszu w terminie do dnia 30 września 2016 r. Ustalenia te obejmują dane o występowaniu i szczegółowe informacje na temat związku między obecnością przetrwalników buławinki czerwonej a poziomem poszczególnych alkaloidów sporyszu.

Komisja udostępnia te ustalenia państwom członkowskim.

5. Dane o występowaniu zanieczyszczeń innych niż te, o których mowa w ust. 1–4, zgromadzone przez państwa członkowskie i zainteresowane organizacje zawodowe mogą być przekazywane do EFSA.
6. Dane o występowaniu przekazywane są EFSA w ustalonym przez EFSA formacie przekazywania danych zgodnie z wytycznymi EFSA w sprawie standardowego opisu próbek (SSD) dla żywności i paszy(**) oraz dodatkowymi szczególnymi wymaganiami EFSA dotyczącymi sprawozdawczości w odniesieniu do poszczególnych zanieczyszczeń. Dane o występowaniu od zainteresowanych organizacji zawodowych mogą być, w razie potrzeby, przekazywane EFSA zgodnie z uproszczonym formatem przekazywania danych określonym przez EFSA.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 884/2014 z dnia 13 sierpnia 2014 r. nakładające specjalne warunki dotyczące przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności z niektórych państw trzecich w związku z ryzykiem zanieczyszczenia aflatoksynami i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1152/2009 (Dz.U. L 242 z 14.8.2014, s. 4).

(**) <http://www.efsa.europa.eu/en/datex/datexsubmitdata.htm>;

- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji 2 dodaje się pozycję 2.9 w brzmieniu:

„2.9.	Przetrwalniki buławinki czerwonej i alkaloidy sporyszu	
2.9.1.	Przetrwalniki buławinki czerwonej	
2.9.1.1.	Nieprzetworzone zboża ⁽¹⁸⁾ z wyjątkiem kukurydzy i ryżu	0,5 g/kg (*)
2.9.2.	Alkaloidy sporyszu (**)	
2.9.2.1.	Nieprzetworzone zboża ⁽¹⁸⁾ z wyjątkiem kukurydzy i ryżu	— (***)
2.9.2.2.	Produkty przemiału zbóż z wyjątkiem produktów przemiału kukurydzy i ryżu	— (***)
2.9.2.3.	Chleb (w tym małe produkty piekarnicze), ciasta, herbatniki, przekąski zbożowe, płatki śniadaniowe i makarony	— (***)
2.9.2.4.	Żywność na bazie zbóż przeznaczona dla niemowląt i małych dzieci	— (***)

(*) Pobieranie próbek wykonuje się zgodnie z pkt B załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 401/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12).

Analizę przeprowadza się w badaniu mikroskopowym.

(**) Suma 12 alkaloidów sporyszu: ergokrystyna/ergokrystynina; ergotamina/ergotaminina; ergokryptyna/ergokryptynina; ergometryna/ergometrynina; ergozyna/ergozynina; ergokornina/ergokorninina.

(***) Przed dniem 1 lipca 2017 r. rozważone zostanie wprowadzenie odpowiednich i możliwych do osiągnięcia najwyższych dopuszczalnych poziomów, zapewniających wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego, dla tych odpowiednich kategorii żywności.”;

2) przypis 18 otrzymuje brzmienie:

„⁽¹⁸⁾ Najwyższy dopuszczalny poziom ma zastosowanie do nieprzetworzonych zbóż wprowadzonych na rynek w celu przetworzenia wstępnego.

»Przetworzenie wstępne« oznacza każdą obróbkę fizyczną lub cieplną ziarna, inną niż suszenie. Procesy oczyszczania, w tym czyszczenia, sortowania i suszenia, nie są uważane za »przetwarzanie wstępne«, o ile całe ziarno pozostaje nienaruszone po oczyszczeniu i sortowaniu.

Czyszczenie to oczyszczanie zbóż pędzlem lub ich energiczne szorowanie.

W przypadku stosowania czyszczenia w obecności przetrwalników buławinki czerwonej zboże musi zostać poddane pierwszemu etapowi oczyszczania przed czyszczeniem. Po czyszczeniu, przeprowadzanym w połączeniu z odsysaniem pyłu, następuje sortowanie według koloru, a następnie mielenie.

Zintegrowane systemy produkcji i przetwarzania oznaczają systemy, w których wszystkie otrzymane partie zbóż są oczyszczane, sortowane i przetwarzane w tym samym zakładzie. W zintegrowanych systemach produkcji i przetwarzania najwyższy dopuszczalny poziom stosuje się do nieprzetworzonych zbóż po oczyszczeniu i sortowaniu, ale przed przetwarzaniem wstępnym.

Przedsiębiorstwa branży spożywczej zapewniają przestrzeganie przepisów za pomocą swojej procedury HACCP, zgodnie z którą w tym krytycznym punkcie kontroli ustanawia się i wdraża skuteczną procedurę monitorowania.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1941**z dnia 28 października 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	44,1
	MA	94,4
	MK	57,3
	TR	107,9
	ZZ	75,9
0707 00 05	AL	50,7
	TR	112,1
	ZZ	81,4
0709 93 10	MA	124,7
	TR	146,0
	ZZ	135,4
0805 50 10	AR	130,2
	TR	108,6
	UY	83,2
	ZA	133,8
	ZZ	114,0
0806 10 10	BR	281,6
	EG	210,3
	LB	234,5
	MK	68,5
	PE	75,0
	TR	176,1
	ZZ	174,3
	ZZ	174,3
0808 10 80	AL	23,1
	AR	137,9
	CL	106,3
	NZ	139,1
	ZA	147,2
	ZZ	110,7
	ZZ	110,7
0808 30 90	TR	135,5
	ZZ	135,5

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/1942

z dnia 26 października 2015 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do wniosku Stanów Zjednoczonych o przyznanie przez WTO zawieszenia dotyczącego przedłużenia programu AGOA

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. IX ust. 3 i 4 Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu (zwanego dalej „Porozumieniem ustanawiającym WTO”) określa procedurę przyznawania zawiesznień dotyczących wielostronnych porozumień handlowych zawartych w załącznikach 1A, 1B lub 1C do Porozumienia ustanawiającego WTO i w załącznikach do nich.
- (2) Stanom Zjednoczonym przyznane zostało w dniu 27 maja 2009 r. zawieszenie zobowiązań nałożonych w art. I ust. 1 i w art. XIII ust. 1 i 2 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 („GATT 1994”), obejmujące okres do dnia 30 września 2015 r.
- (3) Na mocy art. IX ust. 3 Porozumienia ustanawiającego WTO Stany Zjednoczone wystąpiły z wnioskiem o zawieszenie swoich zobowiązań nałożonych w art. I ust. 1 i art. XIII ust. 1 i 2 GATT 1994 na okres do dnia 30 września 2025 r., w stopniu niezbędnym do umożliwienia Stanom Zjednoczonym dalszego bezcłowego traktowania dla kwalifikujących się produktów pochodzących z będących beneficjentami państw Afryki Subsaharyjskiej, określonych zgodnie z African Growth and Opportunity Act („AGOA”).
- (4) Zgoda na wniosek Stanów Zjednoczonych o zawieszenie w ramach WTO nie wpłynie negatywnie ani na gospodarkę Unii Europejskiej, ani na stosunki handlowe z beneficjentami tego zawieszenia. Ponadto Unia zasadniczo popiera działania mające na celu ograniczenie ubóstwa i stabilizację w państwach beneficjentach.
- (5) Należy zatem ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Rady Generalnej WTO na poparcie złożonego przez Stany Zjednoczone wniosku o zawieszenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu, to poparcie wniosku Stanów Zjednoczonych o zawieszenie ich zobowiązań nałożonych w art. I ust. 1 i art. XIII ust. 1 i 2 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, na okres do dnia 30 września 2025 r., zgodnie z warunkami określonymi we wniosku Stanów Zjednoczonych o zawieszenie.

Niniejsze stanowisko zostanie przedstawione przez Komisję.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 października 2015 r.

W imieniu Rady
C. DIESCHBOURG
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1943**z dnia 27 października 2015 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/909/UE poprzez przedłużenie okresu stosowania środków ochronnych w odniesieniu do małego chrząszcza ulowego we Włoszech***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 7330)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po złożeniu przez Włochy powiadomień o występowaniu małego chrząszcza ulowego (*Aethina tumida*) w regionie Kalabrii i na Sycylii, decyzją wykonawczą Komisji 2014/909/UE ⁽³⁾ ustanowiono niektóre środki ochronne. Decyzję tę stosuje się do dnia 30 listopada 2015 r.
- (2) W dniu 16 września 2015 r. Włochy powiadomiły Komisję, że w wyniku kontroli i badań epidemiologicznych prowadzonych zgodnie z decyzją wykonawczą 2014/909/UE, jak również aktywnego nadzoru nad występowaniem małego chrząszcza ulowego w przedmiotowych regionach Włoch, stwierdzono nowe przypadki zarażenia pasożytami w Kalabrii.
- (3) W międzynarodowych standardach ustanowionych przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) zaleca się przeprowadzanie rocznych badań, zanim dany obszar będzie mógł odzyskać status wolnego od zarażenia. Ustalenie dokładnego rozwoju sytuacji epidemiologicznej, jeżeli chodzi o przypadki zarażenia małym chrząszczem ulowym, jest trudne, ponieważ objawy mogą zostać niezauważone, a takie zarażenie może również dotyczyć kolonii dzikich pszczół. Przypadki zarażenia uprzednio zgłoszone we Włoszech w 2014 r. wykryto jesienią, między wrześniem a grudniem. Trwające i przyszłe badania roczne powinny zatem obejmować cały okres jesieni, odpowiednio w 2015 i 2016 r.
- (4) Z uwagi na to, że sytuacja epidemiologiczna we wspomnianych regionach Włoch nie została jeszcze ustalona i brak jest dodatkowych informacji na temat trwających i przyszłych badań, konieczne jest nawet przedłużenie stosowania środków przewidzianych w decyzji wykonawczej 2014/909/UE o kilka dodatkowych miesięcy po zakończeniu następnego sezonu pszczelarskiego, które, jak się przewiduje, nastąpi pod koniec listopada 2016 r.
- (5) Okres stosowania i wprowadzone środki należy poddawać przeglądowi w dowolnym momencie w świetle nowych informacji na temat sytuacji epidemiologicznej w dotkniętych regionach Włoch.
- (6) Należy odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2014/909/UE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/909/UE z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do potwierdzonych przypadków występowania małego chrząszcza ulowego we Włoszech (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 161).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 4 decyzji wykonawczej 2014/909/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 marca 2017 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1944**z dnia 28 października 2015 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2012/807/UE ustanawiającą indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji 2012/807/UE⁽²⁾ ustanawia indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁽³⁾ ustanawia obowiązek wyładunku połowów pelagicznych w celu zmniejszenia obecnych wysokich poziomów przypadkowych połowów i stopniowego eliminowania odrzutów. Szczegóły realizacji obowiązku wyładunku określono w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1393/2014⁽⁴⁾ ustanawiającym plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów pelagicznych na wodach północno-zachodnich i w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1394/2014⁽⁵⁾ ustanawiającym plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów pelagicznych na wodach południowo-zachodnich. Przestrzeganie obowiązku wyładunku powinno być kontrolowane i podlegać inspekcjom. Małe gatunki pelagiczne wymienione w art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy zatem objąć indywidualnym programem kontroli i inspekcji w celu umożliwienia zainteresowanym państwom członkowskim efektywnego i skutecznego podjęcia wspólnych działań w zakresie inspekcji i nadzoru.
- (3) Makrela i śledź atlantycki są powszechnie występującymi gatunkami migrującymi. Aby zharmonizować procedury w zakresie kontroli i inspekcji dotyczące połowów makreli i śledzia atlantyckiego w wodach przylegających do wód zachodnich, należy objąć rejon ICES IVa określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009⁽⁶⁾ indywidualnym programem kontroli i inspekcji.
- (4) Należy utrzymać indywidualny program kontroli i inspekcji do dnia 31 grudnia 2018 r. w celu zapewnienia równych warunków działania podczas wprowadzania obowiązku wyładunku.
- (5) Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98⁽⁷⁾, a w szczególności jego tytuł IIIa, ustanawia środki mające na celu ograniczanie odrzutów. Indywidualny program kontroli i inspekcji powinien zapewnić przestrzeganie zakazu selekcji jakościowej, przepisów o przenoszeniu się i zakazu powodowania wyślizgiwania się.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/807/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku (Dz.U. L 350 z 20.12.2012, s. 99).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1393/2014 z dnia 20 października 2014 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów pelagicznych na wodach północno-zachodnich (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 25).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1394/2014 z dnia 20 października 2014 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów pelagicznych na wodach północno-zachodnich (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 31).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

- (6) Zgodnie z decyzjami wykonawczymi Komisji 2013/305/UE ⁽¹⁾ oraz 2013/328/UE ⁽²⁾ ustanawiającymi indywidualny program kontroli i inspekcji odpowiednio w odniesieniu do Morza Bałtyckiego i Morza Północnego państwa członkowskie co roku przekazują Komisji informacje. Składanie sprawozdań dotyczących indywidualnego programu kontroli i inspekcji w odniesieniu do połowów pelagicznych na wodach zachodnich powinno odbywać się z tą samą częstotliwością.
- (7) Podczas konsultacji między Norwegią, Unią i Wyspami Owczymi dotyczących zarządzania makrelą w 2015 r. wartości odniesienia dla inspekcji wyładunków śledzia atlantyckiego, makreli i ostroboka zostały znacznie ograniczone, ponieważ od teraz jest to oparte na ocenie ryzyka, a ich stosowanie zostało rozszerzone na wyładunki błękitka. Należy zatem odpowiednio zmienić wartości odniesienia w załączniku II do decyzji wykonawczej 2012/807/UE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej 2012/807/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Decyzja wykonawcza Komisji 2012/807/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku oraz w północnej części Morza Północnego”;

- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia indywidualny program kontroli i inspekcji obowiązujący w odniesieniu do stad makreli, śledzia, ostroboka, błękitka, kaprosza, sardeli, srebrzyka smukłego, sardynki i szprota na wodach UE podobszarów ICES V, VI, VII, VIII i IX oraz na wodach UE rejonu CECAF 34.1.11 (zwanym dalej »wodami zachodnimi«), jak również do makreli i śledzia na wodach UE rejonu ICES IVa (zwanego dalej »północną częścią Morza Północnego«);

- 3) art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Indywidualny program kontroli i inspekcji stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.”;

- 4) art. 3 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przepisów o obowiązku sprawozdawczym w odniesieniu do działalności połowowej na wodach zachodnich i w północnej części Morza Północnego, w szczególności w zakresie wiarygodności odnotowanych i zgłaszanych informacji;”;

- 5) art. 3 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) obowiązku wyładunku wszystkich połowów gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (*) oraz środków mających na celu ograniczanie odrzutów, przewidzianych w tytule IIIa rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 (**);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

(**) Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).”;

(¹) Decyzja wykonawcza Komisji 2013/305/UE z dnia 21 czerwca 2013 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, śledzia atlantyckiego, łososia i szprota w Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 170 z 22.6.2013, s. 66).

(²) Decyzja wykonawcza Komisji 2013/328/UE z dnia 25 czerwca 2013 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów dorsza, gładzicy i soli w cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, cieśninie Skagerrak, wschodniej części kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim (Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 61).

6) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Począwszy od 2016 r., państwa członkowskie przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, co roku do dnia 31 stycznia po upływie każdego roku kalendarzowego.”;

7) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Załącznik II do decyzji wykonawczej 2012/807/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

DOCELOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA

1. Poziom inspekcji na morzu (w tym – w stosownych przypadkach – nadzoru lotniczego)

Jeżeli inspekcje na morzu są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na morzu dotyczących statków rybackich uczestniczących w połowach śledzia, makreli, ostroboka, sardeli i błękitka w danym obszarze, każdego roku osiągnane są następujące docelowe wartości odniesienia ⁽¹⁾:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom szacowanego ryzyka w odniesieniu do statków rybackich zgodnie z art. 5 ust. 2	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko nr 1 Śledź, makrela i ostrobok	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie »wysokiego poziomu ryzyka« na przedmiotowym łowisku	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 7,5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie »bardzo wysokiego poziomu ryzyka« na przedmiotowym łowisku
Łowisko nr 2 Sardela	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 2,5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie »wysokiego poziomu ryzyka« na przedmiotowym łowisku	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie »bardzo wysokiego poziomu ryzyka« na przedmiotowym łowisku
Łowisko nr 3 Błękitek	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie »wysokiego poziomu ryzyka« na przedmiotowym łowisku	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 7,5 % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie »bardzo wysokiego poziomu ryzyka« na przedmiotowym łowisku

(*) Wyrażone jako wartość procentowa rejsów rybackich realizowanych w danym obszarze (przy połowach narzędziami o rozmiarze oczka typowym dla połowów danego gatunku) przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego poziomu ryzyka/na rok.

2. Poziom inspekcji na lądzie (w tym kontrole dokumentacji oraz inspekcje w portach lub przy pierwszej sprzedaży)

Jeżeli inspekcje na morzu są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów/wprowadzania do obrotu i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na lądzie (w tym kontroli dokumentacji i inspekcji w portach lub przy pierwszej sprzedaży) statków rybackich i innych operatorów uczestniczących w połowach śledzia, makreli, ostroboka, sardeli i błękitka w danym obszarze, każdego roku osiągnane są następujące docelowe wartości odniesienia ⁽²⁾.

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom ryzyka w odniesieniu do statków rybackich lub innych operatorów (pierwszy nabywca)	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko nr 1 Śledź, makrela i ostrobok	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 7,5 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie »wysokiego poziomu ryzyka«	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 7,5 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie »bardzo wysokiego poziomu ryzyka«
Łowisko nr 2 Sardela	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 2,5 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie »wysokiego poziomu ryzyka«	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 5 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie »bardzo wysokiego poziomu ryzyka«

⁽¹⁾ W przypadku statków spędzających na morzu mniej niż 24 godziny na rejs połowowy i zgodnie ze strategią zarządzania ryzykiem, docelowe wartości odniesienia mogą zostać obniżone o połowę.

⁽²⁾ W przypadku statków wyładowujących mniej niż 10 ton na wyładunek i zgodnie ze strategią zarządzania ryzykiem docelowe wartości odniesienia mogą zostać obniżone o połowę.

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom ryzyka w odniesieniu do statków rybackich lub innych operatorów (pierwszy nabywca)	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko nr 3 Błękitek	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 7,5 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie »wysokiego poziomu ryzyka«	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej 7,5 % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie »bardzo wysokiego poziomu ryzyka«

(*) Wyrażone jako wartość procentowa ilości wyładowanych przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego poziomu ryzyka/na rok.

Inspekcje przeprowadzane po wyładunku lub przeładunku służą w szczególności jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej pozwalający ocenić wiarygodność odnotowanych i zgłaszanych informacji o połowach i wyładunkach.”.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 303/14/COL

z dnia 15 lipca 2014 r.

udzielająca Norwegii zezwolenia na odstępstwo od pewnych wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego zgodnie z art. 14 ust. 6 aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, wraz ze zmianami) [2015/1945]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając art. 14 ust. 6 i 7 aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia EOG, dostosowanego decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 163/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r.,

rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, wraz ze zmianami,

oraz pkt FCL.740.A załącznika I aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66ne załącznika XIII do Porozumienia EOG, dostosowanego decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 146/2013 z dnia 15 lipca 2013 r.,

rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 wraz ze zmianami,

dostosowane do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia,

uwzględniając opinię Komitetu EFTA ds. Transportu wydaną dnia 28 marca 2014 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Norwegia zwróciła się o zastosowanie pewnego odstępstwa od wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego zawartych w przepisach wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 216/2008.
- (2) Zgodnie z art. 14 ust. 7 tego rozporządzenia, wraz ze zmianami, Urząd Nadzoru EFTA dokonał oceny konieczności zastosowania przedmiotowego odstępstwa i wynikającego z niego poziomu ochrony na podstawie zalecenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego. Urząd stwierdza, że odstępstwo zapewni poziom ochrony równoważny z poziomem osiągniętym przez zastosowanie wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego, jeżeli zostaną spełnione określone warunki. Ocena odstępstwa oraz warunki jego zastosowania opisano w załączniku do niniejszej decyzji wyrażającej zgodę na odstępstwo.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, wraz ze zmianami, informacja o odstępstwie przyznanym danemu państwu członkowskiemu jest przekazywana wszystkim państwom członkowskim, które także mają prawo do zastosowania tego odstępstwa.

- (4) Zgodnie z art. 1 decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 163/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r. i pkt 3 lit. a) i e) załącznika do tej decyzji termin „państwo (państwa) członkowskie” należy rozumieć jako obejmujący dodatkowo, poza jego znaczeniem w rozporządzeniu, państwa EFTA; Komisja Europejska przekazuje informację o decyzji przyjętej przez Urząd Nadzoru EFTA państwom członkowskim UE.
- (5) Niniejszą decyzję należy więc przekazać wszystkim państwom EFTA oraz Komisji Europejskiej, która informuje państwa członkowskie UE.
- (6) Opis odstępstwa, jak również warunków jego zastosowania, powinien umożliwić innym państwom członkowskim w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 216/2008, wraz ze zmianami, zastosowanie tego środka, kiedy są w tej samej sytuacji, bez konieczności zwracania się o udzielenie zezwolenia do Urzędu Nadzoru EFTA lub Komisji, w zależności od przypadku. Państwa członkowskie w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 216/2008, wraz ze zmianami, powinny jednak powiadomić o zastosowaniu odstępstw, ponieważ mogą one wywołać skutki poza terytorium tych państw.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu EFTA ds. Transportu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Norwegia może odstąpić od wymagań określonych w pkt FCL.740.A załącznika (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, wraz ze zmianami, jak określono w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wszystkie państwa członkowskie w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 216/2008, wraz ze zmianami, mają prawo stosować środki, o których mowa w art. 1, jak określono w załączniku do niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu obowiązku powiadomienia określonego w art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, wraz ze zmianami.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Norwegii. Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

Artykuł 4

O decyzji powiadamia się Islandię, Liechtenstein, Norwegię i Komisję Europejską.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2014 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Helga JÓNSDÓTTIR

Członkini Kolegium

Xavier LEWIS

Dyrektor

ZAŁĄCZNIK

**ODSTĘPSTWO KRÓLESTWA NORWEGII OD ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (UE) NR 1178/2011⁽¹⁾ W
ODNIESIENIU DO OKREŚLONEJ LICZBY GODZIN CZASU LOTU DLA NIEKTÓRYCH KLAS**

1. OPIS WNIOSKU

Punkt FCL.740.A lit. b) załącznika I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 stanowi:

„b) Przedłużanie ważności uprawnień na klasę samolotów jednosilnikowych z załogą jednoosobową.

- 1) Uprawnienia na klasę dotyczące samolotów jednosilnikowych tłokowych i motoszybowców turystycznych. W celu przedłużenia ważności uprawnień na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych z załogą jednoosobową lub motoszybowców turystycznych, kandydat musi:
 - (i) w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności uprawnienia zaliczyć, w obecności egzaminatora, kontrolę umiejętności na odpowiedniej klasie zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszej części; lub
 - (ii) w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności uprawnienia wykonać 12 godzin czasu lotu na odpowiedniej klasie, w tym:
 - 6 godzin w charakterze pilota dowódcy,
 - 12 startów i 12 lądowań, oraz
 - lot szkolny o długości co najmniej 1 godziny z instruktorem szkolenia ogólnego (FI) lub instruktorem klasy (CRI). Kandydat jest zwolniony z tego lotu, jeżeli zaliczył kontrolę umiejętności do uprawnienia na klasę lub typ albo egzamin praktyczny na samolocie innej klasy lub typu.
- 2) W przypadku gdy kandydat posiada uprawnienie na klasę lądowych samolotów jednosilnikowych tłokowych i jednocześnie uprawnienie na klasę motoszybowców turystycznych, może on uzyskać przedłużenie ważności obydwu uprawnień po spełnieniu wymagań określonych w pkt 1 dla dowolnej z tych klas.
- 3) Samoloty jednosilnikowe turbośmigłowe z załogą jednoosobową. W celu przedłużenia ważności uprawnień na klasę samolotów jednosilnikowych turbośmigłowych kandydat, w okresie 3 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności uprawnienia, musi zaliczyć w obecności egzaminatora kontrolę umiejętności w odpowiedniej klasie zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszej części.”.

Pismem z dnia 6 grudnia 2013 r. rząd Królestwa Norwegii („Norwegia”) powiadomił Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”) i Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego („Agencję”) o zamiarze odstąpienia od tego przepisu rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 na mocy art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 wraz ze zmianami⁽²⁾.

2. OCENA WNIOSKU

2.1. **Konieczność**

Urząd uznaje za stosowne udzielenie zezwolenia na łączne zaliczanie części określonego czasu lotu na samolotach, które kwalifikują się do klasy lądowej i wodnej samolotów jednosilnikowych tłokowych, aby przedłużyć oba rodzaje uprawnień „na podstawie doświadczenia”. Rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 nie odnosi się do takiej sytuacji ani nie wyjaśnia sytuacji pilotów amfibii, co stanowi niepotrzebne obciążenie dla posiadaczy licencji.

2.2. **Równoważność poziomu ochrony**

Norwegia przytoczyła następujące powody konieczności odstąpienia od przedmiotowej zasady: Latanie samolotem zasilanym silnikiem jednoślukowym wymaga posiadania przez pilota ważnych uprawnień na klasę SEP (z ang. *single-engine piston aeroplane*, samolot jednosilnikowy tłokowy) w licencji zgodnej z częścią FCL. Część FCL zawiera przepisy dotyczące uprawnień na dwie klasy SEP: na klasę SEP (lądową) dla samolotów operujących z lądu (z podwoziem kołowym lub płozowym) i na klasę SEP (wodną) wodnosamolotów (unoszących się na kadłubie lub na

⁽¹⁾ Akt wspomniany w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia EOG (rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 wraz ze zmianami) dostosowany do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia.

⁽²⁾ Akt, do którego następuje odniesienie w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia EOG (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, wraz ze zmianami), dostosowany do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia.

pływakach). Część FCL nie zawiera przepisów szczegółowych dotyczących amfibii (które mogą zmieniać konfigurację podczas lotu i operować z lądu lub z wody). Ponadto pilot, który chce przedłużyć uprawnienia na którąkolwiek klasę SEP, musi przestrzegać punktu FCL.740.A lit. b) załącznika I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.

Norwegia poinformowała również Urząd, że uprawnienia na obie klasy można już przedłużyć, wykorzystując amfibie jako samolot operujący z lądu i jako wodnosamolot, aby spełnić wymagania. W przypadku amfibii cechy charakterystyczne samolotu mające znaczenie dla godzin czasu lotu w trasie są identyczne. Inne są tylko kołowanie, faza startu i lądowania. Przepisy określone w pkt FCL.740.A lit. b) ust. 2) stanowią już, że doświadczenie zdobyte na samolotach klasy SEP (lądowej) lub TMG (ang. Touring Motor Glider, motoszybowiec turystyczny) można wykorzystać, aby przedłużyć uprawnienia zarówno na klasę SEP, jak i TMG. Wymagania powinny odzwierciedlać podobieństwa i różnice pomiędzy klasami.

Po zapoznaniu się z wnioskiem o odstępstwo Urząd zgodził się, że wymaganie od pilota posiadającego uprawnienia na obie klasy spełnienia wszystkich wymogów dotyczących doświadczenia w locie określonych w pkt FCL.740.A lit. b) zarówno dla samolotów operujących z lądu, jak i wodnosamolotów nie jest konieczne i stanowiłoby nieracjonalne obciążenie posiadacza licencji.

Urząd odnotował również, że w ramach procedury opracowywania przepisów FCL.002 zaproponowano już zmianę przepisu FCL.740 A lit. b) i włączenie do niego przepisów dotyczących przedłużania uprawnień na podstawie doświadczenia w przypadku pilotów posiadających uprawnienia na zarówno lądową, jak i morską klasę SEP.

W związku z tym w swoim zaleceniu w sprawie stosowania art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 Urząd stwierdził, że po pomyślnym rozpatrzeniu wniosku Norwegii obowiązujący poziom ochrony zostanie utrzymany.

3. OPIS ODSTĘPSTWA

Proponowane odstępstwo od przepisów określonych w pkt FCL.740.A lit. b) załącznika I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 ma na celu umożliwienie pilotom dowódcom wykorzystanie godzin wylatanych w jednej klasie na zaliczenie pięciu z sześciu godzin wymaganych w drugiej.

W związku z tym przepisy pkt FCL.740.A lit. b) ust. 3) załącznika I (część FCL) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 są stosowane z uwzględnieniem następującego ustępu:

„3) W przypadku gdy kandydat posiada uprawnienie na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych lądowych i jednocześnie uprawnienie na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych wodnych, może on spełnić wymagania określone w pkt FCL.740 lit. b) ust. 1) ppkt (ii), aby przedłużyć uprawnienia na obie klasy, przez odbycie w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności uprawnienia 12 godzin czasu lotu na samolocie jednosilnikowym tłokowym, w tym:

- 6 godzin w charakterze pilota dowódcy na samolocie jednosilnikowym tłokowym, w tym co najmniej 1 godziny na samolocie operującym z lądu lub na amfibii operowanej jako samolot operujący z lądu i co najmniej 1 godziny na wodnosamolocie lub amfibii operowanej jako wodnosamolot; oraz
- 12 startów z lądu i lądowań na lądzie i 12 startów z wody i lądowań na wodzie; oraz
- lotu szkolnego o długości co najmniej 1 godziny z instruktorem szkolenia ogólnego (FI) lub instruktorem klasy (CRI). Lot szkolny można odbyć na samolocie jednosilnikowym tłokowym, wodnosamolocie lub amfibii. Kandydat jest zwolniony z takiego lotu, jeżeli zaliczył kontrolę umiejętności wymaganą do uprawnienia na klasę lub typ, zdał egzamin praktyczny lub przeszedł ocenę kompetencji na samolocie innej klasy lub typu.”

4. WARUNKI DOŁĄCZONE DO STOSOWANIA ODSTĘPSTWA

Odstępstwo stosuje się do posiadaczy licencji wydanych zgodnie z załącznikiem I (część FCL) rozporządzenia (UE) nr 1178/2011.

5. OGÓLNE ZASTOSOWANIE PRZEDMIOTOWEGO ODSTĘPSTWA

Niniejsze odstępstwo mogą stosować wszystkie państwa EFTA, o ile spełnią warunki wskazane w pkt 4.

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA**NR 545/14/COL****z dnia 8 grudnia 2014 r.**

udzielająca Islandii zezwolenia na odstępstwo od pewnych wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego zgodnie z art. 14 ust. 6 aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE ze zmianami), oraz uchylająca decyzję Kolegium 362/14/COL z dnia 14 września 2014 r. [2015/1946]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając art. 14 ust. 6 i 7 aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66n załącznika XIII do Porozumienia EOG, dostosowanego decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 163/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r.,

rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE ze zmianami,

oraz art. CAT.POL.A.210 lit.b) pkt 2, lit. b) pkt 4 i lit. b) pkt 5 załącznika IV aktu, do którego następuje odniesienie w pkt 66nf załącznika XIII do Porozumienia EOG dostosowanego decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 147/2013 z dnia 15 lipca 2013 r.,

rozporządzenie (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ze zmianami;

dostosowane do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia,

uwzględniając opinię Komitetu EFTA ds. Transportu wydaną dnia 3 września 2014 r.,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Islandia zwróciła się o zastosowanie pewnego odstępstwa od wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego zawartych w przepisach wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 216/2008.
- (2) Zgodnie z art. 14 ust. 7 tego rozporządzenia, wraz ze zmianami, Urząd Nadzoru EFTA dokonał oceny konieczności zastosowania przedmiotowego odstępstwa i wynikającego z niego poziomu ochrony na podstawie zaleceń Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego wydanych dnia 17 czerwca 2011 r., 31 lipca 2014 r. i 12 listopada 2014 r. Urząd stwierdza, że ta zmiana zapewni poziom ochrony równoważny poziomowi ochrony osiąganemu dzięki stosowaniu wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego, o ile spełnione zostaną pewne warunki.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 ze zmianami Urząd Nadzoru EFTA przekazuje informację o przyjętej decyzji wszystkim państwom EFTA, które także mają prawo do zastosowania odstępstwa.
- (4) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 ze zmianami kiedy Komisja Europejska i Urząd Nadzoru EFTA wymieniają informacje na temat decyzji podjętej na podstawie art. 14 ust. 7, Komisja Europejska przekazuje informacje uzyskane od Urzędu Nadzoru EFTA państwom członkowskim UE, natomiast Urząd Nadzoru EFTA przekazuje informacje uzyskane od Komisji Europejskiej państwom EFTA.
- (5) Opis odstępstwa, jak również warunki jego stosowania powinny być sformułowane w taki sposób, aby umożliwić innym państwom EFTA zastosowanie tego środka, kiedy znajdują się w tej samej sytuacji, bez konieczności zwracania się o udzielenie zezwolenia do Urzędu Nadzoru EFTA. Państwa EFTA powinny jednak poinformować o zastosowaniu odstępstw, ponieważ mogą one mieć skutki wykraczające poza terytorium danego państwa.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu EFTA ds. Transportu.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja nr 362/14/COL traci moc w skutek niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Islandia może odstąpić od wymagań określonych w art. CAT.POL.A.210 lit.b) pkt 2, lit.b) pkt 4 i lit. b) pkt 5 załącznika IV rozporządzenia (UE) nr 965/2012, jak określono w załączniku do niniejszej decyzji, jeżeli zostaną spełnione warunki określone w sekcji drugiej załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Wszystkie państwa EFTA mają prawo stosować środki, o których mowa w art. 2, jak określono w załączniku do niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu obowiązku powiadomienia określonego w art. 14 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 ze zmianami.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do Islandii. Jest autentyczna w języku angielskim.

Artykuł 5

O decyzji powiadamia się Islandię, Liechtenstein, Norwegię i Komisję Europejską.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2014 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Helga JÓNSDÓTTIR

Członkini Kolegium

Xavier LEWIS

Dyrektor

ZAŁĄCZNIK

ODSTĘPSTWO ISLANDII OD ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (UE) NR 965/2012 W ODNIESIENIU DO ZACHOWANIA PRZEWYŻSZENIA NAD PRZESZKODAMI PO STARCIE NA LOTNISKU W ÍSAFJÖRÐUR W ISLANDII (BIIS)

1. OPIS ODSTĘPSTWA

Islandia może, na zasadzie odstępstwa od art. CAT.POL.A.210 „Zachowanie przewyższenia nad przeszkodami po starcie” lit. b) pkt 2, lit. b) pkt 4 i lit. b) pkt 5 załącznika IV (część CAT) do rozporządzenia (UE) nr 965/2012 ⁽¹⁾ ze zmianami zezwolić przewoźnikowi lotniczemu Air Iceland (Flugfélag Íslands) na stosowanie przez jego samoloty F50 oraz Dash 8 kąta przechylenia 25 stopni na wysokości 100 stóp na lotnisku w Ísafjörður w Islandii (BIIS), aby przestrzegać wymagań dotyczących zachowania przewyższenia nad przeszkodami po starcie określonych w art. CAT.POL.A.210 załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 965/2012.

2. WARUNKI DOŁĄCZONE DO STOSOWANIA ODSTĘPSTWA

Stosowanie odstępstwa ogranicza się do warunków operacyjnych na lotnisku w Ísafjörður w Islandii (BIIS) w zakresie kryteriów minimów pogodowych dotyczących wysokości podstawy chmur i widzialności oraz kryteriów dotyczących wiatru i zanieczyszczonej drogi startowej opisanych w operacyjnym sprawozdaniu z oceny Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego z dnia 17 czerwca 2011 r.

Odstępstwo to stosuje się do przewoźnika lotniczego Air Iceland (Flugfélag Íslands) na podstawie dodatkowych środków przyjętych przez tego przewoźnika, aby osiągnąć poziom bezpieczeństwa równoważny poziomowi bezpieczeństwa osiąganemu dzięki stosowaniu się do wspólnych wymagań technicznych i przestrzeganiu procedur administracyjnych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 965/2012 ze zmianami. Te dodatkowe środki dotyczą osiągnięć statku powietrznego, wyboru i szkoleń członków załogi, kwalifikacji i okresu ważności kompetencji członków załogi, ograniczeń w zakresie wykazu wyposażenia minimalnego (MEL) statków powietrznych, systemu jakości i systemu zarządzania bezpieczeństwem przewoźnika lotniczego oraz dodatkowych procedur działania i elektronicznych odpraw załogi przed lotami na BIIS. Środki te opisano w operacyjnym sprawozdaniu z oceny Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, o którym mowa powyżej.

⁽¹⁾ Akt, o którym mowa w pkt 66nf załącznika XIII do Porozumienia EOG, dostosowanego decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 147/2013 z dnia 15 lipca 2013 r. (rozporządzenie (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008), zmieniony rozporządzeniem (UE) nr 800/2013 z dnia 14 sierpnia 2013 r. i rozporządzeniem (UE) nr 83/2014 z dnia 29 stycznia 2014 r., dostosowany do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia („rozporządzenie (UE) nr 965/2012”).

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL